26ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 7135 27 ՅՈՒՆԻՍ 1909 ՇԱԲԱԹ

10 Juillet 1909 26me année N° 7135

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ

10 PARAS

"ԱՐԵՒԵԼՔ„
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՕԼԻՍ, ՂԱԼԱՏԱՅԻ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. Պոլսոյ համար տարեկան 80 Ղ.
» » վեցամսեայ 45 »
Գաւառացիներու համար տարեկան 100 »
» » վեցամսեայ 60 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան 25 Ֆր.
» » վեցամսեայ 20 »
Յոդուածոյ ծախքը մեծ վրայ

صاحب امتیازی قره‌کین بویه‌جیان

ARÉVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons'ple, Galata

ԾԱԲԱԹԱԿԱՆ ՆՕԹԵՐ

Ցաւուրիւն Պատրիարքին շուրջը. — Երեցեան-Ղեւոնդեան հարց. — Մեռելներուն փաս.— Ֆ. Նորատունկեանի շուրջը:

Ազգ. ժողովը, իր յառաջիկայ ուրբաթ գումարուելիք նիստին մէջ, հաւանաբար կը լուծէ Երուսաղէմեան հարցերուն գոնէ մէկը, ան որ կապ ունի Ծար. Պատրիարքի անձին հետ:

Ինչպէս յայտնի եղաւ նախորդ ուրբաթ, ժողովականներէն մէկ մասը, ան որ անձերէ աւելի՝ հարցովը պիտի զբաղի, Պատրիարքին ստորագրութեանը ներքեւ կատարուած գործողութիւնները աչքի առջեւ ունենալով, պիտի չկամայ եզրակացնելու թէ Նորին Սրբազնութիւնը, իր տարիքին յառաջացումովը, հասած ըլլալու է բնականաբար այնպիսի վիճակի մը ուր մարդկային միտքն ու մարմինը իրենց ըրածին, թողածին ա՛լ պատասխանատու չեն: Հոմայեցիները, իրենց բանաստեղծներուն համար, երբ կ'անցնէր այլեւս ի և եռանդի տարիքը, լաւ խօսք մը ունէին.— փոխանակ պարզապէս հասկրճնելու թէ խնայեցէ՛ք ձեր փառաւոր անցեալին, կ'ըսէին. «Ա՛լ քակեցէ՛ք ձիերուն երասանակները»: Ծար. Պատրիարքի գործունէութեան համար, հասած ու անցած է այդ տարիքը. պէտք է քակել ձիերուն երասանակները: Նիհոստիանոսեան այդ մասը ձեռք քաշել պիտի տայ Սրբազանին և նչանակէ Տեղապահ մը՝ վանքին անկերպարան վիճակին դարման մը ըլլալու համար:

Ուրիշ մաս մը, որ մեր մէջ, չգիտեմ ինչպէս և ինչու՞ համար, ճանչցուած է արդէն Երէցեան-Ղեւոնդեան պաշտպան կաւտակցութիւն, հակառակ փաստերով զինուած, պիտի չկամայ ապացուցանել թէ Պատրիարքը իր ուժերուն բոլոր թարմութիւնը կը պահէ, գիտակ է իր ըրածին ու թողածին: Ու այդ պատճառաբանութեամբ պիտի եզրակացնէ թէ բոլորովին անտեղի է ժամավաճառ ըլլալ Պատրիարքի հարցով մը. մանաւանդ որ, կ'ըսէ, Զընքուչի Աւետիսը, վանքին դուռը վարուելէ ետքը, մնաստանը գրած է իր անդորր խաղաղութիւնը, և գործերը կը քալեն իրենց բնական ընթացքովը:

—Վանքը կործանման մէջ է, կ'ըսեն առաջինները:

—Վանքը կեանք առնելու սկսած է, կը պատասխանեն միւսները:

—Պարաք պարաքի վրայ կը դիզուի օրէ օր, կ'աւելցնեն անոնք:

—Պարաքերը կը հատուցուին, կ'ըսեն ասոնք:

—Գաղտնի կերպով հողերը կը ծախուին, թանկագին հնութիւններ ձեռքէ կ'ելլեն, կը չարունակեն չեզոքները:

—Տարապարտ վախ մըն է ատ, կ'արարկեն պաշտպանները, աւելն բան իր տեղն է, հակող ձեռքերու առակ:

—Ջատկի օրերուն 1500 ոսկինոց ձեռագիր Աւետարան մը գողցնել սրսուած է, կամ աւելի ճիշդը վերցուած է ուխտաւորներու եռանգոտքի այդ օրերուն մէջ, որպէս զի կարելւոյն հետքը փնտռելու պէտք չունենան, և մարթեն ալ դիւրին ըլլայ:

—Սո՛ւտ է, բոլորովին սուտ, ինչպէս որ ամէն առաջ իբրեւ սուտ հերքուեցաւ կիլիկիա տարուած ուրիշ ձեռագիր Աւետարան մը, աւելի քանկ արժէք ունեցող:

—Այո՛, Աւետարանը փնտռուելու ատեն, կաթուղիկոսական Մատոցին գողութիւնը մէջտեղ եկաւ:

Այդ ու այդպիսի կարգ մը առարկութեանց մէջ, որոնք կարկատի պէս պիտի տեղան՝ ջիրաք չեզոքացնելու, ժողովը ճամբայ պիտի բանայ ու հանի ուղղադատ եզրակացութեան մը:

Ինծի համար կայ բան մը որ անհերքելի է իսպառ.— Ծար. Պատրիարքին հակառակ դիրքը որ անորակելի պիտի ըլլար եթէ ձիերուն սանձը քակելու ժամը հնչած չըլլար արդէն: Հմայեակ Սրբազան չա՞ տ գուրգուրալից է դէպի Նորին Սրբազնութեան ալեւորիկ անձնաւորութիւնը. փոքր աննպատ դիտողութիւն մը անոր մաքի ու մարմինի մասին՝ թունդ կը հանէ զինքը, ու այնքան յառաջ կ'երթայ որ ինքզինքը կ'առաջարկէ անձնուիրաբար երթալ Ս. Յակոբեանց վանքը ու հաշտարար ճամբով մը գտնել միջինը՝ փերփրուն, մրմռացող կիրքերու մէջ: Իր առաջարկութենէն դատելով, Սրբազանը այժմէն վստահութիւն ունի Միաբանութեան մէջ գտնելու սիրալիր ընդունելութիւն մը, այն Միաբանութեան մէջ որ սուրի և տարճանակի սպառնալիքով ճամբու դրաւ կեդը. Վարչութեան հոգեւոր ու աշխարհական քննիչ պատուիրակները:

Վարչութեան սխալը եղած էր ընդհակառակ պատուիրակութիւն ղրկել փոխանակ հաշտարար պատուիրակութեան: Կամ թէ ասպէս ընենք, մեր պատուիրակութեան գործը ըլլալ էր երթալ ծեփել ամէն բան, կերտողին կերածը, առնողին առածը, գողցողին գողցածը ձեղալ ընել ամէնքին: Այն առենը, կ'ըսեն, Վարչութեան պատասխանատուութիւնը կ'ընդունէր փողով, ճարով, թմբուկով և ամէն տեսակ արուեստականներով: Ինչ ըսել է մեր այս վանքին մէջ քննութիւն. Չզլիկը մըրը լոյսէն սխորժած է: Պաշտպան կաւտակցութիւնն ալ հաշտութեան դրօշակը պարզած, հրաւէր կը կարդայ երեսփոխանութեան աչքերնին փակելու: Շիտակը, լաւ միջոց:

Գալով Հմայեակ Սրբազանի, ես ալ հաւատացած եմ որ լաւ ընդունելութիւն պիտի գտնէ, որովհետեւ իր ցարդ ունեցած դերը վանքին մէջ հիմակուան բռնակալող կաւտակցութեանը միշտ հաճելի եղաւ, և Միաբանութիւնը, հեռուէն ակնդէտ Սրբազանին հաճոյակատար ջատագովութեանը, իր գոհունակութիւնը ղրկեց իբրեւ հաւատիք անկեղծ չնորհապարտութեան:

Թէ միջոց պիտի արուի որ Դիմաքահան ճամբայ ելլէ դէպ ի Աւետեաց երկիրը, խաղաղութեան ձիթենին ձեռքը բռնած, քիչ մը տարակուսական է ատ, ոբովհետեւ երեսփոխանութիւնը մեծ մասամբ, Վարչութիւնը ամբողջովին, երուսաղէմի հարցին մէջ, գոնէ նախնական կէտերու վրայ, իրարմէ քանի մը քարընկէց հեռ են: Սրբազանը, թեւերը լացած,

—Մի՛ դպչիք, կը պոռայ, Ս. Պատրիարքին:

—Ա՛լ Բելի կուռքն է ան, կ'ըսուի դիմացէն:

—Ես պինդ կը բռնեմ զինքը, կ'ապարկէ, իր կրանիպէ պատուանդանին վրայ:

—Մօրթացած է արդէն, կ'ընդդիմաբանեն հակառակ կողմէն:

—Բայց յիշեցէ՛ք որ ցկեանս է Ս. Յակոբեանց Պատրիարքութիւնը:

—Սահմանադրութիւնը, չատ որչափ իրաւունք կուտայ հեռացնել Պատրիարքը և Տեղապահ մը նչանակել(1):

—Ձէրմանները չմոռնաք, կ'ըսեն անդիէն:

—Սահմանադրութիւնը... կը ձայնեն ասդիէն:

—70 տարուան գործունէութեան մը խնայեցէք գոնէ, կ'աղաչէ Սրբազանը:

—Ձիդ այդ պարագան է որ կ'արժէ ուշադրութեան առնել, պատասխան կը տրուի:

Մենք ալ կը խորհինք որ Ծար. Պատրիարքի գործունէութիւնը, իբրեւ կտակ, պատմութեան մէջ պահելու համար, հարկ է այժմէն վերջակէտ մը դնել, և, այսի անդր մի՛ բանալով, խաղաղօրէն տեղատորցնել անկիւն մը, կերցնել, խմցնել և միջոց առ որ, իր պատրիարքական անցած փառաւորութիւնովը, աղօթէ Ազգին համար, վանքին համար. համբրէ քաշէ ու սպասէ հաւատքի անուշութիւնով այն մեծ թոչէին ուր կեանքի առեղծուածը կը լուծուի:

Եթէ այդ պարագային ալ առարկուի որ «մեղք է», կը պատասխանենք թէ յանցաւոր բնութիւնը ինքն է որ իր աւերումները գործ կը դնէ մարքի ու մարմինի վրայ: Մեծ ոճիր մըն է թողուլ որ Ծար. Պատրիարք, միտքէ ու կամքէ թափուր, ուժի բռնութեան ներքեւ չարունակէ ստորագրել արաստուալից, Պատրիարքի անունով, այնպիսի որոշումներ, այնպիսի հեռագիրներ որոնք դաւանանութիւններ են Ազգին դէմ:

Ներելի է երեւակայել թէ Նորին Սրբազնութիւնը որ Ազգին մէջ ապրած, Ազգին անունը, ազգային իրաւունքները միշտ պաշտպանած է, այսօր պիտի ուզէր ըսել թէ Ս. Յակոբեանց վանքը Միաբանութեան մը սեփականութիւնն է, թէ Ազգը իրաւունք չունի խառնուելու, պէտք է թողլ ատյ որ վանականութիւն մը ծանիկցի այս կամ այն պաշտօնէութեան հետ, որքապիղծ ձեռքերով քակէ ու քանդէ:

—Հինգ վեց հազար ոսկիի կալուած կը թողու վանքին Նորին Սրբազնութիւնը:

—Լաւ, սակայն քանի մը պատիկ աւելի մեծ հարստութիւններ ձեռքէ կ'ելլեն հետզհետէ նոյն Պատրիարքին անունովը:

Մաղթելի է որ ուղղատսրէն լուծուի հարցը, և Միաբանութիւն մը, իր խօլական վազքին մէջ, բմբռնէ թէ վանքը Ազգի մը սեպհականութիւնն է, ամենէն անընչան անհատը, վեզարաւորի մը չափ և թերեւս անկէ ալ աւելի, իրաւունք ունի, անբռնաբարելի իրաւունք: Այդ Միաբանութիւնը, Պատրիարքին անձնուէրը, այնպէս մը զինուած է Ազգին դէմ որ կը փորձուի րոպէ մը կարձելու թէ այդ մարդիկը կամ մարդկէղէն կոտորակները լաւին Միաբանութիւն մը կը կազմեն:

Աստուած խելք տայ անոնց...:

Երուսաղէմեան երկրորդ հարցը պիտի ըլլայ հաշուակարը, Երէցեան-Ղեւոնդեան անունով հրապարակուած ցարդ: Տարիներով փորձանք մը Ազգին, տարիներով ձեռնուած, փաստ, հերքուած, պատճառաբանութիւն, առարկութիւն, դատապարտութիւն և պաշտպանութիւն միշտ քով քովի քալած, տեսնենք ո՞ր պիտի յանգին: Այժմէն կ'երեւակայեմ փոթորկալից կիրքեր, բառերու կարկուտ, տարափ, խօսքերու մրրիկը... Նախընթաց նիստին վերջկրր տեղի ունեցած կռիւ մը որ կարծեմ հասած է մինչեւ անուր նախատինքներու, նախագուշակ է թէ ինչկ՛ր չպիտի պատահին յաջորդ նիստին մէջ: Վայ ատոնց որ ճապուկ լեզուի հետ ճկուն և ճարպիկ ձեռքեր չունին:

Այդ հարցի մասին, Ելքէնճեանի մահուընէն ի վեր, հաւատքի փաստեր մէջ կը ընթեռնուր Երէցեան-Ղեւոնդեան մարդիկը, այդ յաւելի կորուստին մէջ, պատիժ մը կը տեսնեն Ելքէնճեանի հրապարակային դատափետութեանց համար որոնք անմարսելի եղած են: Միամիտ մարդուն մէկը այնքան հաւատացած էր որ քիչ մնաց գիս ալ իր հաւատքին հաւատացող ընէր: Բարեբախտաբար, զաւթափին վրայ օդնութեան հասաւ մեզը ու կեցուց պիտ.

—Եթէ այդ դժբախտ ժամուանր մէջ երեն պաշտպանեալներուն արդարացումը կը տեսնեն, թող չիշեն որ դժբախտութեանց չարք մը իրենց դատապարտութիւնը եղած է արդէն:

—Ինչպէս, կ'ըսեմ. օրինակ:

—Մինրան Մագսուտեան, Ղեւոնդի եղբօրորդին, 18 տարեկան, Պերութի Բժշկական վարժարանին ուսանող, վաղամեռիկ գնաց, իբրեւամբ իր հասնէն Թողով արցունք, անմխիթար կսկիծ: Բարեշուքմէտս, Մեսրոպ եպիսկոպոսները կէս ճամբան ինկան, ու ցանկը խրամատուեցաւ: Ցովհ. Թորոսեան, Տ. Եուսուֆեան, հզօր պաշտպանները Ղեւոնդեանց, հեռացան անդարձ: Տիկին Մագսուտեան իր նորատի ազջիկովը, այսօր, Պերութի յիմարանոցին մէջ կը տառապին. Ասոնց հասնէն ողջմտելներ եղան Սրաք Իզզէթ՝ Ղեւոնդի հայրենակիցն ու պալատական թիւններ կուտար: Օրթագեղի դէպքը ընդարձակ նուրնալի մը նիւթ հայթայթեց: Իբր թէ Հայրապետ էֆ.ն օգտագործով Օրթագեղի բացառիկ դիրքին, հոն յեղափոխական գաղտնի կեդրոն մը հաստատած էր, ինչպէս Զէյթունի հանգանակութեան պարագաները կը հաստատէին: Եւ Հասան փաչան ալ անգիտակից գործիք մըն էր Հայ դատարին ձեռքը: Այսպէս կեդրոնատիկանութիւնը մէկ կողմէն Պէշիկթաչի պահապանին արատասութիւնը կասկածելի ընելով, միւս կողմէն ալ Հայ էֆ.ն վերջնապէս միմիտիւ կ'ընէր, այնինչ կասկածելի ցոյց կուտար Եըլտըզին:

Ը.

Պալոյ 1896ի մեծ կոտորածէն մէկ քանի օր ետքը, ոտիկանական պաշտօնեայ մը Հայրապետ էֆ.ին գրասենեակը ներկայանալով, քաղաքավարօրէն խնդրեց Պապը Զապթիէին հրամմել, փաչային հետ տեսակցութեան մը համար: Էֆէնտին առանց ոևէ տարակուսանքի կարծեց թէ այդ տագնապի ժամանակները իրեն հետ Հայոց գործերուն վերաբերմամբ խորհրդակցութեան մը պէտքը տեսնուած էր: Երբ պաշտօնեան մեկնեցաւ, ինքն ալ դուրս ելաւ և կառք մը կանչելով, Պապը Զապթիէ հրամայեց: Այդ պահուն եթէ կասկածէ մը դրգռուած, չորս կողմը դիւրաւ կրնար զինուորներ հաւաքել: Ինքն ալ ոստիկանական մեծ սրահը ելլելուն, իր հրաւիրակին ալ եաեւէն հասնելով, զինքը պատրուակով մը տնօրէնին՝ և ոչ թէ նախաբարին սենեակը մտցուց: Տնօրէնը իր այցելուն տեսքի ելլելով բնդունեց, ինչպէս պատչաճ էր վարուիլ պետական բարձր տոհմականաւորի մը հետ. բայց այնպիսի դիրք մը բռնեց, որ անոր նստելու ժամանակ չմոդուց: Ծամծմելով մը բաւ թէ օրուան կացութեան վերաբերեալ ինչ ինչ գործերու համար իրմէն քանի մը տեղեկութիւն պիտի խնդրէր: Էֆէնտին պաւ իւսթիւնով, — գլխուս վրայ — իր ծառայութիւնները մատուցանելու պատրաստակամութիւնը յայտնեց:

—Բայց այսօր չատ զբաղած եմ. ձեր վեհմութեան հետ երկարօրէն տեսակցիլ կարող չեմ, իմացուց միւտիր պէյը:

—Որ օրուան համար որ կ'ուզէք, վերըստին կուգամ, պատասխանեց էֆ.ն:

—Իրաւ որ չեմ գիտեր, թէ երբ յարմար ժամանակ կրնամ գտնել, ծամծմեց Թիւրքը: Ու իր չնազդելի դէմքի վրայ հրճուանքի ժպիտով մը՝ չարունակեց.

—Ինչ հարկ, որ երթալով գալով յոգնիք: Լաւագոյն կ'ըլլայ որ քանի մը օր հիւր մեզի մնաք, և ո՛ր ժամուն որ յարմարի՝ տեսակցինք:

Եւ առանց դիտողութեան մը սպասելու, դռնէն դուրս ելաւ: Վեհմափայլ էֆէնտին կանչած տեղը պարժած մնաց: Երկու ոստիկան ներս մտան, և սովորական պուլուրունցվը ձինքը տարին սենեակ մը, որուն դուռը վրայէն կղպեցին, մնը խիթիլաթ, յարաբերութենէ զրկուած, յայտարարութեամբ:

Բակին վրայ նայող մեծ սենեկին մէջ, պատուհանին առջեւը ոաքի վրայ, կապառնալը կը ծխէր կը ծխէր, մտածկոտ, երազուն աչքեան գաղջ իրիկուան մը մարը մանող արեւուն անուշութենէն թմրած:

Կործանած էր: Ժամուան մը իսկ բանտարկութիւնը կը բաւէր, ինչպէս րոպէ մը տեւող հրկրւարժը, իր տան փլուզումին: Թիւրք միջավայրը կը ճանչնար: Հայկական խնդրին ծագումէն ի վեր, ժամհատականներուն հանրային կարծիքին ուշադիր հետեւած ըլլալով, անոնց գրգռեալ զայրոյթին կատաղութիւնը իրեն քաջածանօթ էր: Ինքը՝ արդար կամ անարդար՝ կորսուած էր: Այլեւս ամէնուն աչքին պիտի ներկայանար իբր Օսմանեան տէրութեան դաւիճ մը:

(Շարունակելի)

ՏԻԳՐԻՍԻ ԱՓԵՐԷՆ

ՏԻԳՐԱՆԱԿԵՐՏ, 11 յունիս

Բ.

Իր հանրամատչելի, սիրալիր յարաբերութիւններով, տակաւ սիրուած դէմք մը կը դառնայ կուսակալի օգնական Ցակոբ էֆ.: Համամեան: Ցաճախ կը տեսնենք զինքը Ակաֆնորդարանին մէջ, ուր անկեղծօրէն կը յայտնէ իր անձնական կարծիքները՝ հանրային խնդիրներու վրայ. կ'այցելէ երիտասարդաց ընթերցատուներ, գրադարանները, ներկայ կը գտնուի կիրակնօրեայ լսարաններու, ինչպէս և յաճախ Ս. Կիր. վարժարանաց ամավերջի հրապարակային քննութեանց: Բոլոր ատենք կը յուսադրէն որ, իր կառավարական կարեւոր պաշտօնին մէջ ալ չպիտի զլանայ իր բոլոր ուժերը տրամադրել այս ուղղութեամբ:

*** Պարբերաբար տեղեկութիւններ հաղորդած ենք արդէն Աբեւելքի, տեղւոյս

—Ինչ հարկ, որ երթալով գալով յոգնիք: Լաւագոյն կ'ըլլայ որ քանի մը օր հիւր մեզի մնաք, և ո՛ր ժամուն որ յարմարի՝ տեսակցինք:

Եւ առանց դիտողութեան մը սպասելու, դռնէն դուրս ելաւ: Վեհմափայլ էֆէնտին կանչած տեղը պարժած մնաց: Երկու ոստիկան ներս մտան, և սովորական պուլուրունցվը ձինքը տարին սենեակ մը, որուն դուռը վրայէն կղպեցին, մնը խիթիլաթ, յարաբերութենէ զրկուած, յայտարարութեամբ:

Բակին վրայ նայող մեծ սենեկին մէջ, պատուհանին առջեւը ոաքի վրայ, կապառնալը կը ծխէր կը ծխէր, մտածկոտ, երազուն աչքեան գաղջ իրիկուան մը մարը մանող արեւուն անուշութենէն թմրած:

Կործանած էր: Ժամուան մը իսկ բանտարկութիւնը կը բաւէր, ինչպէս րոպէ մը տեւող հրկրւարժը, իր տան փլուզումին: Թիւրք միջավայրը կը ճանչնար: Հայկական խնդրին ծագումէն ի վեր, ժամհատականներուն հանրային կարծիքին ուշադիր հետեւած ըլլալով, անոնց գրգռեալ զայրոյթին կատաղութիւնը իրեն քաջածանօթ էր: Ինքը՝ արդար կամ անարդար՝ կորսուած էր: Այլեւս ամէնուն աչքին պիտի ներկայանար իբր Օսմանեան տէրութեան դաւիճ մը:

(Շարունակելի)

ԹԵՐԹՕՆ "ԱՐԵՒԵԼՔ„Ի (21)

ԱՐՓԻԱՐ ԱՐՓԻԱՐԵԱՆ

ԿԱՐՄԻՐ ԺԱՄՈՒՑ

Ի.

Օրթագիւղի մէջ Հայոց երաչխաւորը Հայրապետ էֆ.ն էր: Այդ թաղը երբեք ուղղակի ձերբակալութիւն կատարուած չէր: Օրթագեղցիները Սթամպոլ, Ղալաթիա կը բռնուէին, բայց ոչ Օրթագեղ: Ի փոխարէն այս հաստատութեան, Հասան փաչան ալ իր պաշտպանողական հովանին այդ թաղերուն վրայ կը տարածէր: Եաքէն օգտս. 26ին Պէշիկթաչ ու Օրթագեղ, ուր մահմետականները բազմաթիւ են ու զօրաւոր, ոչ մէկ Հայու «քիմն արուեստաւ» չնորհիւ Հասան փաչային և Հայրապետ էֆէնտիին:

Էֆէնտին երբ Պէշիկթաչի պահակատոզը հասաւ, փաչան մօրեգստ էր: Ծանր դէպքը, ատրատիր, Օրթագեղէն հանդանակութեան թուղթ մը գտնուած ըլլալը չէր, այլ՝ Օրթագեղ խուզարկութիւններ ընելու յանդգնութիւնը: Այս օրինակ հանգամանութիւն մը կատած կուտար թէ Եըլտըզի մէջ դաւեր կը լարուէին: Իսկ Օրթագեղ գտնուած թուղթը ո՛չ Հայրապետ էֆ.ին, ո՛չ Հասան փաչային աչառութիւնը կը վարկաբեկէր: Ի նպատ Զէյթունի հանգանակութիւնը Օրթագեղ չէր կատարուած, և նուիրատուներէն ոչ ոք օրթագեղցի էր:

Ուրեմն Օրթագեղի «պատիւը անարատ կը մնար»: Հայրապետ էֆ.ն երաչխաւոր չէր չուկան պատահած դէպքերու համար. և ոչ ալ՝ «գրպան մոռցուած» թուղթի կտորի մը համար պատասխանատու: Փաչան իր բարեկամը բնաւ չմեղադրեց, բայց նոյն հետաքն երկու օրիորդները կանչել տուաւ և զանոնք Օրթագեղէն աքսորման դատապարտեց, իրենց «անզգուշութեանը» համար: Կրնային Պոլսոյ ուրիշ ոևէ մէկ թաղը երթալ նստիլ, և հոն ուզածնին ընել: Փաչային ինչ, թէ Սամաթիա կամ Սկիւտար ինչ կը պատահէր:

Ինդիրը թէեւ Հասան փաչային ու Հայրապետ էֆ.ին միջեւ կարգադրուեցաւ, բայց ոտիկանութեան ձեռքը զինք մըն էր, մասնաւորապէս Հայ էֆ.ին դէմ: Զապթիէին պետը իր երթեմնի հակառակորդին ջախջախումը օրին մէկը դիւրացնելու համար, արդէն 1890ին ի վեր ատոր մասին եըլտըզ աննպատ տեղեկութիւններ կուտար: Օրթագեղի դէպքը ընդարձակ նուրնալի մը նիւթ հայթայթեց: Իբր թէ Հայրապետ էֆ.ն օգտագործով Օրթագեղի բացառիկ դիրքին, հոն յեղափոխական գաղտնի կեդրոն մը հաստատած էր, ինչպէս Զէյթունի հանգանակութեան պարագաները կը հաստատէին: Եւ Հասան փաչան ալ անգիտակից գործիք մըն էր Հայ դատարին ձեռքը: Այսպէս կեդրոնատիկանութիւնը մէկ կողմէն Պէշիկթաչի պահապանին արատասութիւնը կասկածելի ընելով, միւս կողմէն ալ Հայ էֆ.ն վերջնապէս միմիտիւ կ'ընէր, այնինչ կասկածելի ցոյց կուտար Եըլտըզին:

Ը.

Պալոյ 1896ի մեծ կոտորածէն մէկ քանի օր ետքը, ոտիկանական պաշտօնեայ մը Հայրապետ էֆ.ին գրասենեակը ներկայանալով, քաղաքավարօրէն խնդրեց Պապը Զապթիէին հրամմել, փաչային հետ տեսակցութեան մը համար: Էֆէնտին առանց ոևէ տարակուսանքի կարծեց թէ այդ տագնապի ժամանակները իրեն հետ Հայոց գործերուն վերաբերմամբ խորհրդակցութեան մը պէտքը տեսնուած էր: Երբ պաշտօնեան մեկնեցաւ, ինքն ալ դուրս ելաւ և կառք մը կանչելով, Պապը Զապթիէ հրամայեց: Այդ պահուն եթէ կասկածէ մը դրգռուած, չորս կողմը դիւրաւ կրնար զինուորներ հաւաքել: Ինքն ալ ոստիկանական մեծ սրահը ելլելուն, իր հրաւիրակին ալ եաեւէն հասնելով, զինքը պատրուակով մը տնօրէնին՝ և ոչ թէ նախաբարին սենեակը մտցուց: Տնօրէնը իր այցելուն տեսքի ելլելով բնդունեց, ինչպէս պատչաճ էր վարուիլ պետական բարձր տոհմականաւորի մը հետ. բայց այնպիսի դիրք մը բռնեց, որ անոր նստելու ժամանակ չմոդուց: Ծամծմելով մը բաւ թէ օրուան կացութեան վերաբերեալ ինչ ինչ գործերու համար իրմէն քանի մը տեղեկութիւն պիտի խնդրէր: Էֆէնտին պաւ իւսթիւնով, — գլխուս վրայ — իր ծառայութիւնները մատուցանելու պատրաստակամութիւնը յայտնեց:

—Բայց այսօր չատ զբաղած եմ. ձեր վեհմութեան հետ երկարօրէն տեսակցիլ կարող չեմ, իմացուց միւտիր պէյը:

—Որ օրուան համար որ կ'ուզէք, վերըստին կուգամ, պատասխանեց էֆ.ն:

—Իրաւ որ չեմ գիտեր, թէ երբ յարմար ժամանակ կրնամ գտնել, ծամծմեց Թիւրքը: Ու իր չնազդելի դէմքի վրայ հրճուանքի ժպիտով մը՝ չարունակեց.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՆԺԴԵՀ Գ.Վ.Մ.Ո.Ի.
50-14

ՂՈՂՈՎՈՒՐԴ ՂՍՎԱՂ

Ժողովուրդ ընտրում է իր լավագույն զավակներին, որպեսզի նրանք ներկայացնեն իրեն, պաշտպանեն նրա շահերը, հանդես գան նրա անունից, խոսեն նրա լեզվով, մտածեն նրա մտքերով, ապրեն նրա ցավերով ու հոգսերով, ստեղծեն նրա երջանիկ կյանքի պայմանները, ապահովեն նրա ազատությունն ու անկախությունը, ամրապնդեն նրա պետականությունը, ծաղկեցնեն նրա մշակույթը, գիտությունն ու արվեստը, բարձրացնեն նրա բարեկեցությունը, ապահովեն նրա խաղաղ ու ստեղծագործական աշխատանքը, հզորացնեն նրա պաշտպանունակությունը, ամրապնդեն նրա միջազգային հեղինակությունը, ընդլայնեն նրա միջազգային կապերը, ամրապնդեն խաղաղությունը, ընկերությունը ազգերի միջև։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԻՊԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ

ԳԼՈՒԽ Ա

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ ՄԻՆՉԵՒ ՔՐԻՍՏՈՍԷԱՆ ԴԱՐԵՐՈՒ ՍԿԻԶԲԱՆ

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ ՄԻՆՉԵՒ ՔՐԻՍՏՈՍԷԱՆ ԴԱՐԵՐՈՒ ՍԿԻԶԲԱՆ

Հայոց պատմութիւնը մինչեւ Քրիստոսէական դարերու սկիզբը

ԼՈՆԺԻՆ

Ամբարին միակ ամենարժէքաւոր ժամացոյցը, պատուոյ ոսկի մետալներով պարգեւատրուած Միջազգեայ Նահանգներու եւ Իտալիոյ ծովային նախարարութիւններէն:

ՈՍԿԻ, ԱՐԾԱԹ, ՊԵՏԱՂ ԱՄԷՆ ՄԵԾՈՒԹԻՒՆ

Ինչո՞ւ երբի ճշտութեան տէր ամէն գնորդ նախապատուութիւն կուտայ ԼՈՆԺԻՆ ժամացոյցին. — Որովհետեւ ճշդութիւն, տոկունութիւն, երքարատեւ աշխատութիւն եւ վայելչաձեւութիւն անոր գլխաւոր արժանիքը կը կազմեն և լրջօրէն երաշխաւորուած են: Ինչո՞ւ ԼՈՆԺԻՆ ժամացոյցը ամէնէն բազմաթիւ և ամենադարձր վարձատրութեանց արժանացած է.—Որովհետեւ հիանալի կերպով կ'իրականացնէ արուեստին բոլոր կատարելագործումները և իր նշանաւոր արդիւնքներով միշտ կը գերազանցէ համանման արտադրութիւնները:

5 մեծագոյն մրցանակներ.—Անվերս (1885), Բարիզ (1889), Պրուքսէլ (1897), Բարիզ (1900), Միլան (1906):
2 արտաքոյ մրցման, անդամ ժիւրիի.— Ժընէվ (1896), Թուն (1899):
4 Սեւրի մրցանակներ, 35է աւելի ուրիշ մրցանակներ Նեօշատէլի դիւտարանէն:
16 շքադրամներ.— Բարիզ, Վիեննա, Տիլսէնֆիա, Անվերս Ամսթէրտամ, Զիքակօ, եւն., եւն.:

50—6

Թուրիոյ համար ընդհանուր ներկայացուցիչ **ՆԱՒԻՊ Խ. ՃԷԶՎԷՃԵԱՆ** եւ ՈՐԴԻ Մեծ Շուկայ, Մահճազարդարներ, 44—46. Կ. ՊՈԼԻՍ

Կը խնդրուի դաւառի մէջ սոյն վաճառատան բազմաթիւ յաճախորդներէն, պէտք ներկայանալէն առնուազն մէկ ամիս առաջ զրկել իրենց ապպարանքները, յապաղմանց չենթարկուելու համար:

Ցիշեալ վաճառատան մէջ կը գտնուին նաեւ ամէն տեսակ գոնարեղէններ եւ ոսկի շղթաներ:

ՏՕՔԹ. Ա. ՈՒՆՃԵԱՆ
ՄԱՍՆԱԳԷՏ
ՔԻՔԻ, ԱԿԱՆՋԻ ՈՒ ԿՈԿՈՐԴԻ
ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵԱՆ

Բարիզի մէջ իր մասնագիտութիւնը կատարելագործած ըլլալով՝ եղբայրական նուիրեան ու ցարդ Պոլսոյ մէջ չգործածուած տաք օդի, տիաճաճօսֆօքիի, պուօճֆօսֆօքիի, խօզօճակօսֆօքիի ու ամէնէն նորահնար մեթոտներով մեծ յաջողութեամբ կը դարմանէ՝ խուլութիւնը, գլխու պոյտը ու հինցած ցաւերը, ականջի խժալը ու ականջի, քիթի, բերնի, կոկորդի ու խռչակի ամէն տեսակ հիւանդութիւնները:

Նամանաւանդ երեսի ու քիթի վրայ եղած տգեղութիւնները, որոնք ցարդ անբուժելի նկատուած էին, առանց գործողութեան, կատարելապէս կը չտկէ նորահնար գործիքով մը, որուն չնորհիւ բացզոմ այդ կարգի հիւանդները ներսիդէն մէջ բժշկուած ըլլալը կ'ապացուցանէ:

Վիզի ու գլխու վրայ ամէն տեսակ գործողութիւն կը կատարէ և տղոց կոկորդի նշիկները (պատէճիք) կը հանէ, առանց արիւնահոսութեան իր մանաւոր գործիքով:

Հիւանդ կ'ընդունի մինչեւ կէս օր, Պահճէգարու, Համիտիյէ սէլվիլի դէմ, Աբիկ Իւթիւճեան դեղարանը. իսկ կէս օրէ վերջ, իր տունը, Բերա, Շիտակ ճամբայ, Թագսիմ, ֆրանս. հիւանդանոցին դէմ, թիւ 41:

Հինգշաբթի օրերը կէս օրէ վերջ իր տունը դիմող ամէն հիւանդները, իսկ վկայեալ աղքատները ամէն օր ձրիաբար դարմանելու պատրաստ է: 50—7

Cie 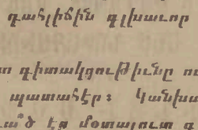 RUSSIE

Navigaiion à Vapeur et de Commerce
ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՇՈԳԵՆԱՒԱՅԻՆ
ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
Շաբաթուան երեւելի ուղեւորութիւններ

Ցուլիս
Դշ. 1/14 *Իսկիւպլի, Սիւօսլ, Սամսուն, Օրտու, Կիրասօն, Տրապիզօն, Բիւզ և Պաթում. կէս օրէն առաջ ժամը 10ին:*
Դշ. 1/14 *Օռեաս. Իրկուան ժամը 4ին:*
Եշ. 2/15 *Իզմիր, Պիրէոն և Ադրքաճանդրիա. ժամը 10ին:*
Եշ. 2/15 *Օռեաս. ժամը 4ին:*
Ուր. 3/16 *Սէվաստօպոլ. ժամը 10ին:*
Շբ. 3/16 *Օռեաս. ժամը 10ին:*
Շբ. 4/17 *Տարսանէլ, Միտիլլի, Իզմիր, Քիօս, Հոմոս, Մէբսին, Իաքենաբսն, Թրիպոլի, Պէյրութ, Հայֆա, Եաֆա, Բեռւսաֆա և Ադրքս. ժամը 4ին:*

ԲԱՑՈՒՄ ՖԼՕՐԻԱՅԻ ՊԱՐՏԷԶԻՆ

ԱԶԳ.— *Տնօրէնութիւնս պատիւ ունի ծանուցանելու հանրութեան թէ Ֆլորիայէ պարտէզին բացումը տեղի ունեցած է 1909 ապրիլ 19 կիրակի օրը: Այդ պարտէզը հաճելի ընծայելու համար զբօսաւէրներուն, կարեւոր բարեփոխութիւններ կատարուած են: Վրան գոց տեղ մը չմնացած է, ի հարկին անձրեւէն պատսպարելու համար յաճախորդները: Պիճֆէն բոլորովին կերպարանափոխ եղած է, որպէս զի ամէն յաճախորդ կարենայ թարմ գարեջուր խմել, չատ արագ սպասարկութեամբ, որքան ալ բազմութիւն ըլլայ: Պօմպերի գարեջուրը, խիտ թարմ, զեղչուած գիներով պիտի տրուի և պարտէզին մէջ փակցուած ծանուցութիւններով գինը նչանակուած է: Միւս ըմպելիներն ալ առաջնակարգ պիտի ըլլան և ամէն քսակի մատչելի: Պէտք է ըսել որ աթոռներու և սեղաններու համար դրամ չպիտի առնուի: Երթեւեկութիւնը դիւրացնելու համար, երկաթուղիի ընկերութիւնը չատ մը կառախումբեր պիտի կեցնէ Ֆլորիայի առջեւ, ուրբաթ և կիրակի օրերը:*

ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ
Պօմպերի գարեջրատան անուն Ընկերութեան
12—12

ՊԱՆՔ ՏԷ ՍԱԼՕՆԻՔ
BANQUE DE SALONIQUE

ԴՐԱՄԱԳԼՈՒԽ 10,000,000 Ֆր.
ՎՃՌ. ԴՐԱՄԱԳԼՈՒԽ 8 Մարտ 1906ին 8,000,000 Ֆր.
ՊԱՀԵՍՏԻ ԴՐԱՄԱԳԼՈՒԽ 8 Մարտ 1906ին 3,700,000 Ֆր.
ԿԵՆԴՐՈՆՆ Է ՍԵԼԱՆԻԿ
ՄԱՍՆԱՃԻՒՂԵՐ

Գաւառաց, Ն. Զալիա (Ղալաթիա և Գլխ), Մահճատեր, Սկիւտար եւ Իզմիր:

ՊԱՆՔ ՏԷ ՍԱԼՕՆԻՔ խնամով կը հաւաքէ Կ. Պոլսոյ, Ներքսկեան Թուրքիոյ ու Եւրոպական Թուրքիոյ մասերէն, ինչպէս նաեւ մեր գաղթականութեան վրայ գաղուած փախանակագրութիւնները: Զեղջիւրու հաշիւներ կը բանայ: Արժեթուղթերու վրայ փոխառութիւններ կ'ընէ: Ամէնարանական հրամաններ կը կատարէ ներքսկեան բոլոր հրապարակներուն վրայ: Ընդհանուր ու մասնաւոր ընկերութիւններու վրայ: Աւանդներ կ'ընդունի ի տես վճռելի և 3, 6, 9, 12 ամսուան որոշ պայմանաժամերով: Վերջապէս սեղմնախոհական ամէն գործառնութիւններ կը կատարէ յատուկ ամէն գործակատարութեամբ:

---

700 դրուշ 700
ՁՐԻ

Ամէն յաճախորդ որ 50 դրուշի գնում կ'ընէ

ՇԸՄԻՋԸՐԻ ԻԻՆԻՎԷՐՍԷԼԷ
(Բերա, Մեծ փողոց, թիւ 399)

ՁՐԻԱԲԱՐ ՊԻՏԻ ՍՏԱՆԱՅ

Վիճակահանութեան թիւ մը, երեք բաժիններէ բաղկացած:

Ամէն ամսու վերջը տեղի պիտի ունենայ վիճակահանութիւնը:

Շահողը իրաւունք պիտի ունենայ ստանալու՝

Ա. բաժնին համար 400 դրշ. ի ապրանք
Բ. » » 200 » »
Գ. » » 100 » »
20—13

ՕՍՄ. ՀԱՆՐ. ՊԱՐՏԻՒ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Ազդ.—Թղթակ Հասւթիներու Վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ Քէօբրիւ-Օլուքի (Լեկերքիր) ձկնորսութեան տուրքին վարձակալութիւնը, որուն պայմանաժամը յառաջիկայ օգոս. ի վերջը կ'աւարտի, տեղւոյն գործակալութեան կողմէ աճուրդի հանուած է երեք տարուան համար, 1909 սեպտ. 1էն սկսեալ: Սոյն վարձակալութեան տրուած է 73,000 դրշ.: Կ. Պոլսոյ մէջ աճուրդին մասնակցողները տեղեկութիւն առնելու համար կրնան դիմել Օսմ. Հանր. Պարտքի Վարչութեան (Ձկնարանի ճիւղ): Աւելորդ է բերել որ աճուրդին մասնակցիլ փափագողները պարտաւորեն կանոնական երաշխաւորութիւնը տալու:

Ընդհ. Տնօրէնութիւն
23/5 յունիս 1900 9—3

* * *

Ազդ.— 1881 դեկտ. 8/20ի կայս. հրամանագրի ե. և ԺԴ. յօդուածներու և 1903 սեպտ. 1/14ի յարակից հրամանագրին ԺԲ. յօդուածին տրամադրութեանց համաձայն, Բումելիի պարտաթուղթերու հետեւեալ թիւերը. 90,531, 172,073, 443,304, 443,305, 723,178, 1,557,182, 1,974.873, 1,974,875 որոնք պարգեւ չահած են 1879 օգոստ. 1ի վիճակահանութեան մէջ և վճարման համար չեն ներկայացուած, ջնջուած պիտի համարուին 1909 օգոստ. 1ին: 9—5

* * *

Ազդ.—1881 դեկտ. 8/20ի կայս. հրամանագրի ե. յօդուածի 5րդ հատուածին համաձայն, օսմ. Փոխարկել Պարտքի պարտաթուղթերու թիւ 40 կտրօնը, որուն պայմանաժամը, 1903 սեպտ. 1/14ին կ'աւարտի, եթէ մինչեւ 1909 սեպտ. 1/14 չգանձուի, Օսմ. Հանր. Պարտքի Վարչութեան պիտի մնայ: 10—5

* * *

Ազդ.— 1890 ապրիլ 15/27ի կայս. հրամանագրի ԺԴ. յօդուածին համաձայն, 1890ի 4 % Բրիօրիթէ պարտաթուղթերու թիւ 26 կտրօնը, որուն պայմանաժամը կ'աւարտի 1903 սեպտ. 1/14ին, եթէ մինչեւ 1909 սեպտ. 1/14 չգանձուի, Օսմ. Հանր. Պարտքի Վարչութեան պիտի մնայ: 14—5

ՕՍՄ. ԿԱՑՍ. ՊԱՆՔԱ

Ազդ.—1904ի 4 % օսմ. փոխառութեան պարտաթուղթերէն ունեցողներուն կը ծանուցուի թէ յառաջիկայ յուլիս 1էն սկսեալ, պայմանաժամը նոյն թուականին աւարտող թիւ 6 կտրօնին վճարումը պիտի կատարուի Օսմ. կայս. Պանքայի Ղալաթիոյ կիշէներուն կողմէ, ամէն օր, ժամը 10էն մինչեւ 2½ կէս օրէն յետոյ, բաց ի կիրակի օրերէն, իսկ ուրբաթ օրերը ժամը 10էն մինչեւ կէս օր: Թուակիր պօրտրօներուն ընկերացած կտրօններուն փոխարէն՝ պարտաթուղթի տէրերուն պիտի յանձնուի ընկալագիր մը, որ իր չրջաբերութեան թուականէն տասը օր յետոյ պէտք է ներկայացուի Օսմ. կայս. Պանքային, Ղալաթիա վճարուելու համար:

Կ. Պոլիս 29 յունիս 1909

* * *

Ազդ.—1902ի մաքսային 4% օսմ. փոխառութեան պարտաթուղթերէն ունեցողներուն կը ծանուցուի թէ պայմանաժամը 1903 յուլիս 1/14ին աւարտած արժեթուղթերը եթէ մինչեւ 1909 30/12 յուլիս չներկայացուին՝ ջնջուած պիտի համարուին:

Ազդ.— 1896ի 5% օսմ. փոխառութեան պարտաթուղթերէն ունեցողներուն կը ծանուցուի թէ պայմանաժամը 1903 յուլիս 1/14ին աւարտած պարտաթուղթերուն թիւ 14 կտրօններր եթէ չներկայացուին մինչեւ 1909 30/12 յուլիս, ջնջուած պիտի համարուին:

Khedivial Mail Line
(Քէտիվիայ Մէյլ Լայն)
Շոգենաւային Ընկերք.
Շաբաթական ամենեն սեղմ երթեւեկը Պոլսոյ եւ Ալեքսանդրիոյ միջեւ

«Օսմանիէ» շոգենաւը, Նաւապետ Կաթէչի, կիրակի, 11 յուլիս 1909 (Ք. ե.), կէս օրին Ալեքսանդրիայէն հոս կը ժամանէ. իսկ երեքշաբթի 13 յուլիս 1909 կէս օրէն առաջ ժամը 3ին պիտի մեկնի Ալեքսանդրիա, հանդիպելով Իզմիր և Պիրէոն:

ՍՈՒՐԻՈՅ ԳԻՇ

«Մինիէն» շոգենաւը Նաւապետ Տաւիր յուլիս 17ին ճամբայ պիտի ելլէ դէպի Կէլիպօլը, Տարսանել, Միտիլլի, Իզմիր, Սապրճ, Հոմոս, Մէբսին, Իաքենաբսն, Սուրիական Տրիպոլիս, Պէյրութ Հայֆա, Եաֆա, Բօրթ-Սայտ և Ադրքանդրիա:

Տեղեկութեանց համար դիմել Ընկերութեան կեդրոնատեղին, Ղալաթիա, քաղաքին վրայ, Մէյմինէթլի խան, իսկ մանրամասնութեանց՝ Պոլիս, Վալիտէ Սուլթան խան:

ԹԵՐԹՕՆ "ԱՐԵՒԵԼՔ,,Ի (57)

ՀԱՄԻՏԵԱՆ ՐԷԺԻՄԸ

Գրեց՝ ԲՕԼ ՏԷ ՈՒԿՎԱ

ԳԼՈՒԽ ԺԱ.

ԱՊԱՏԻԼ-ՀԱՄԻՏ Ռ. ԵՒ ՄՈՒՐԱՏ Ե.

Այն դէպքերը, որոնք այնքան բուռն կերպով պիտի բերէին պալատական յեղափոխութիւնը և ուր Ապտիւլ-Ազիզ կեանքը վրայ պիտի տար, սկսած էին ծայր տալ գանկճին գլխաւոր անդամներուն մէջ:

Մուրատ գիտակցութիւնը ունեցած թէ ինչ պիտի պատահէր: Կանխապէս իրեն իմաց որուճած էր մօտալուտ գահակալութիւնը: Այդ մասին տարակոյսը կը տիրէ բոլորովին:

Սա ստոյգ է որ այն ատեն, այսինքն 1875ի վերջերը, երկու կեսակցութիւնները որոնց կր պատկանէին իշխանութեան գլուխ գտնուողները—Երիտասարդ-Թուրքիա Կեսակցութիւնը՝ որ յառաջդիմութեան ու ազատութեան կը ձգտի, և հին-Թուրքերու կեսակցութիւնը՝ որ կը ղեկավարուի ու մոլեռանդական է—իրար պետ ընդունած էին երկու կայս. իշխանները:

Այդ միջոցին էր որ Ապտիւլ-Համիտ, առաջ. Մավրոյենի փաշայի յորդորանքուն անսալով, և տեսնելով որ իր փափուկ առողջութիւնը կը խանգարուէր օրէ օր, յանկարծ դադրեցուց իր հաճոյաբեր ու ցոփ կեանքը: Երկարատեւ գրգռումի մը չնորհիւ զսպուած ջղերը թուլացում մը ունեցան մէկէն ի մէկ: Համիտ անմիջական կերպով հրաժարեցաւ գինի, զօրաւոր ըմպելիներ, օղի գործածելէ և ամենօրեայ չուայտութիւններէն, հին-Թուրքերու կեսակցութեան խիստ սկզբունքները և ժուժկալութիւնը իր գործ դնելու համար:

Այնուհետեւ Համիտ իմանիներու վարկուն հագաւ. իր կնոջ ու զաւակներուն հետ ինքնամիտ կեանք մը վարեց, և իբր գործը փիացող մարդ մը, իր տան ծառաները նուազեցուց, ու սկսաւ Պոլսոյ ծանրախոհ ու մոլեռանդ մարդոց մօտ յաճախել: Այդ միջոցին էր որ երկու եղբայրներուն միջեւ բուռն վէճ մը առաջ եկաւ, որուն ծագումը բաւական հետաքրքրաշարժ է, ինչպէս պիտի տեսնէք:

Քաասր անուն գրագէտ մը օսմ. բեմին յարմարցուցած էր Մոլիէրի Ագահը: Թրքական գոյն մը տալու համար թատերախաղին, Քնքի Համիտ անուանած էր գայն, առասպելական Հարբահօնի մը անունով, որուն գերեզմանը Սկիւտարի մէջ է:

Ապտիւլ-Համիտ, որուն կծծութեան համբաւը տարածուած էր, կարծեց որ Քասար ուղած էր հանրային ծաղդանքի նչանակ ընել զինք, և որովհետեւ այդ հեղինակը ազատամիտ էր և Մուրատի հետ լաւ յարաբերութիւն ունէր, Համիտ գնաց եղբայրը գտաւ և կատաղի դայրոյթի մը յայտնեց Ազահի թարգմանչին դէմ: Մուրատ ի զուր բացատրեց թէ իրեն (եղբօրը) վրայ չէր գրուած այդ կատակերգութիւնը, քանի որ երկու հարիւր տարուան երկասիրութիւն մըն էր ան, և Համիտ անունն ալ հօձախի մը կը պատկանէր, որ համբաւաւոր եղած էր իր կծծութիւնով, ինչպէս Նաբէտտին՝ իր ծաղրասանութիւններով: Ապտիւլ-Համիտ պատասխանեց թէ Քասար կրնար իր ազդակը կոչել Մուրատ: Եղբայրը աւարկեց որ եթէ իր անունով յորջորջուէր Թատերախաղը, այն ատեն պատմական յիշատակի մը հետ կապուած չպիտի ըլլար: «Ինչ փոյթ, պատասխանած էր Համիտ, գէթ պիս նախատած և սա հաւատքը ներչնչած չէր ըլլար թէ թարգմանիչը ձեր թելադրութեամբ ուղած է ծաղրանքի առարկայ դարձնել անձս:»

Բոլոր լրաբերպատներուն պէս քննադատեցին, Համիտ չմոռցաւ Ազահին այդ համբաւաւոր թարգմանութիւնը. գահուն վրայ բազմելուն պէս՝ Քասարի թերթին մէջ հրատարակուած պատկեր մը պատրաստել տուաւ, երեք տարուան բանտարկութեան դատապարտել տուաւ գայն: Այդ պատկերը, չատ թելադրիչ, Քասարկէօղը կը ներկայացնէր չղթայակապ վիճակի մէջ: Վերնագիրն էր. «Մամուլի ազատութիւն՝ օրէնքի սահմանին մէջ:»

Բայց դառնանք, սիրելի ընկերներ, այն դէպքերուն, որով Մուրատը սահմանադրի իր քէօշքէն դուրս կը հանուէր յանկարծ, օսմ. Դահուն վրայ բազմեցնելու համար յաղթականօրէն:

Ապտիւլ-Ազիզի իշխանութիւնը աւելի քան երեք ամրացած ըլլալ կը թուէր: Եւրոպայի ամէնէն յառաջատեսը մարդոց կարծիքով, Սուլթանը բացարձակապէս տէրն էր իր կայսրութեան: Եւ սակայն, երբեք Թուրքիա այդքան չմշտական կացութեան մը մէջ չէր գտնուած. ապատամբութիւնը կ'որոտար իր եւրոպական բոլոր ստացուածքներուն մէջ, Սերպիա և Սեւ Լեռ իրենց գերիշխան պետութեան դէմ պատերազմ յայտարարած էին: Պուլկարիա նուաճուելն էր փղոսկրէ պաշտպանութիւնները մէկ առ մէկ փշրելով:

Ամէն կողմէ ապստամբութիւնները կը բազմանային, և Ապտիւլ-Ազիզ, որ ամէն ինչ կը կարծէր ունենալ, ամէն ինչ կը կորսնցնէր:

Ամէն կողմէ ապստամբութիւնները կը բազմանային, և Ապտիւլ-Ազիզ, որ ամէն ինչ կը կարծէր ունենալ, ամէն ինչ կը կորսնցնէր:

Ներկայացուցիչ՝ ԳԱՐԵԳԻՆ ՏՕՔԱՋԵԱՆ